

ژانی کورد و دۆزمخی ئەنفال

بەشی سێیەم

ناسۆبیاری هی
2005-3-23 سوید

فاتیمە لە تیف سەید تەمەنی 62 ساڵه و خەڵکی شاری کەرکوکە

من خەڵکی شاری کەرکوکم و مالم له گهرهکی شۆرجه بوو. خیزانهکههه بریتیه له (مام سألح) ی میردم، دوو کور (هونهر و دلیر) و چوار کچ (شلیر، بوار، چنور و بههار).

له بهر ئهوهی میردهکههه خهریکی کاری سیاسی بوو، ناچار شاری کەرکوکمان به جیهێشت و له ناوهراستی سالانی ههشتاکاندا له بناری گل له ناوچهی گهرمیان، له گوندی کانی قادری قهلا گیرسایینهوه.

من له ژيانمدا، وهکو ههر دایکیکی کورد، مهینهتی و ناوهرهیم له نیشتمانی خۆمدا زۆر چێشت. دهتوانم بلێم، زۆربهی سالانی تهمنم ئەنفال بووه. راسته دواي کیمیایوای بارانی ههلهبجه، باسی ئەنفال داهاهت.

ئهنفالی ئیمهی کورد، ئهوسا دهستی پێکرد، که حزبی به عس هاته سهه حکوم له عیراقد. سهدام خۆی مێشکی ئەنفالێک بوو بو گيانی خهڵکی بی تاوان.

(یوم القيامة) ی نهم دنيا

له مندا لیمهوه تا ئیستام، باسی (یوم القيامة) م بو دهکری، باسی دۆزهخ و مردن سووتاندن دهیبستم. پیم وایه ئهوهی به گهلی کوردمان کرا، خهڵکی دواي مردن چاوهری دهکات. ئیمه هیشتا له ژيان بووین و رهوانهی ئاگری دۆزمخیان کردین. ئیمه گوناومان تهنها کورد بوون بوو و ههچی تر.

ئهنفال و کیمیایوای بارانی ههلهبجه

دهنگ و باس هات، که سهه کردایهتی (بیک) و شاری ههلهبجه، به چهکی کیمیایوای بوردومان کراوه. مهسهلهی کیمیایوای ترسیکی گهورهی له دلی خهڵکدا چاند بمبورن که سالهکههه نایتهوه یاد، چونکه مێشکم تا ئیستاش، له خهمی ئهوه سالهی ئەنفال، تیپهری نهکردوه.

ناوچهکانی پێشمهگه، رۆژانه بوردومان دهکران، شهویکیان ووتیان سوپا و چاش خویان بو پهلاماردانی ناوچهی گهرمیان نامادهکردوه. ئیمهش ههر ئهوه شهوه، چی مندال و کهنیشک و پهککهوته و پیربوو، بهناو گهنم و ههردهکاندا ویلی خو حهشاردانهوه بووین.

له بناری گل دور کهوتیوینهوه، له دوروه دهمان بینی، که چون حکمهت ئهوه ناوهی کردوه به ئاگر و دوکهل. لهو رۆژهو میردهکههه و هونهر کورم که پێشمهگهی حزبی شیوعی بوون، لیم بربوون. گهیشته گوندی رهههزانی مامکه، تهواو چۆل بووبوو. با ئهوش بلیم که له گوندی کانی قادر، بیجگه روحمان، ههچمان بو رزگار نهکرا.

کاراوی خهڵکهکه زۆر گهوره بوو، سههباری ماندویهتی خهڵکی بهی ئهوهی چارمنوسی خۆی بزانیته ری دهکرد. وازمان چوار پێنج رۆژیک بی پشودان ریمان کرد.

له نیوان گوندهکانی (نیهیراهیم غولام و حهسهن پرچن)دا، جهیش و جاش له گهل خهڵکی بی چارمدا تیکهلهبوو. من و کههکاتم ههر جۆنیک بوو، خۆمان کرد به شارۆچهکی قادر کهرم دا.

رۆژانی خۆشاردنهوه

خزمیکمان که جاش بوو، ناوی **مهحمود مهلا رهحیم** بوو، لهگهڵ خوشکیکی مام سألح و ناموازیهکی هاتن ئیمهیان رزگارکرد و نه گیراین.

له کهرکوک چوین بۆ مائی (شیخ جهمیل) و رۆژی دوایی خوشکیکی مام سألح. بردینی بۆمائی (شیخ عهتا) له شاری **کفری**. حهوت مانگ لهوئ له زوریکدا خۆمان شاردهوه. تهنها شهوانه بۆمان ههبوو بچینه دهرهوهی ژوورمهکه. پیاوانی ئهمن به شوینماندا دهگهران. له ههر مائیکدا ئاشکرا بووینایه، خانوکههیان دهروخاند و خاوهن مائیشیان ئهنفال دهکرد. خوا ههئناگرئ **شیخ عهتا** یارمهتی باشی دابن و ههمیشه دلی دهداینهوه.

هاوریهکمان ههبوو ناوی **ههيو فهلاح** بوو، رۆژیکیان ئیمهی له مائی **شیخ عهتا** دی. ماوهیهکی پێ چوو ووتیان **ههيو فهلاح** گیراوه. ترسمان لێ نیشته و گواستمانهوه بۆ مائی (**حهپسهخان**) له کهرکوک. لهورهش دوو مانگ خۆمان شاردهوه. پاشان گواستمانهوه بۆ ههولێر.

شاری ههولێر و ترس و گهرما

مالممان گواستنهوه بۆ ههولێر، لهوئ خیزانی **هاوری (مام فهتاح)** مان دۆزییهوه و ریک کهوتین که پیکهوه بژین. ههردوولا، بهک چارهنووسمان ههبوو. ئهویش مێردهکهی شیوعی بوو و له شاخ بوو. شایهنی باسه کچکهی مام **فتاح** (شهرمین) به کاری درومان ههردوو لامانی بهخێودهکرد.

شیخ عهتا. به هۆی خزمانیهوه توانی لای حکومهت بلیت، که ئیمه له ئیران بووین و تازه گهراوینهتهوه و که سمان نه ماوه. کهمێک ترسمان سووک بوو، گواستمانهوه بۆ مائیکێ تر و که مێک نازادبووین. خاوهن مالهکه ژنیک بوو، تهنها کرێچی ئافهتی دهویست، درۆیهکی سپیمان کرد که باوکی مندالان نهماوه، مندالهکانم زۆر پنی دلگران بوون، ووتم: من ناوی باپیرتانم بهو ووتوه. که راپهرین دهستی پیکرد، درۆکهمان ئاشکرا بوو و خاوهن مالهکه زۆری پنی خۆشحال بوو. رۆژیکیان له بازار من و **مام سألحی** بینی، ووتی ئهمه یهکهم جاره بیینم مردو زیندو ببیتهوه.

بهلام باری ئابوریمان زۆر خراب بوو، چونکه کهسی نهبوو له مالددا موچهی ههیهت و کاسبی بکات، کۆرهکانیشم لام نهبوون. زوریکێ بچوکهمان ههبوو، هینده گهرم بوو که به درنژیایی رۆژگار ئارهقمان دهکردهوه. ههندێ جار که سههۆلمان دهکری. تا دهمان هینایه مالهوه، مشتیکێ دهمایهوه. ژورهکهمان ههچێ تیانهبوو، تهناهت پانکهشمان نهبوو، بهشوین سنیهرمهکهدا دهمان گواستهوه.

رۆژیکیان کادیریکێ حزبی شیوعی هات بۆ مالممان، باسمان کرد که چۆن دهژین، بهداخهوه ههچ یارمهتییان نهداين. بیانویان ئهویان بوو، که ئهوان (حزبی شیوعی) تهنها (مام سألح یان) پنی به خێودهکری، بهمهرجیک واش نهبوو، یان داویان کرد، که دهبی دوو کادیریان بۆ بشارینهوه ئهوسا یارمهتی ئابوریمان دهدهنی، منیش ووتم: خاوهن مالهکه چۆن رازی دهییت، بهلێ ئهوه پاداشی حزب بوو، که چهند سال و به مال و مندالهوه خۆمان بۆی بهخت کرد.

نهم خۆشهویستانهم له ئهنفال وون بوون

ماوهی کارهساتی ئهنفال کهم بوو، بهلام وهکو ئاگری دۆزه خهئکیکێ بی گوناحی سوتاند. کۆمهائیک خوشکهزاو ناموازام تیاچوون:-

برازا

سههرکهوت ئهمین تالهبانی

گۆران ئهمین تالهبانی

خوارهزا

پیشکهوت ستار تالهبانی

کهريم فهتاح تالهبانی

فاخر فهتاح تالهبانی

تاھیر قادر تالهبانی و (دوو کور، سێ کچ و هاوسهرمهکی)

ناسح قادر تالهبانی

له هۆزمهکه، پتر له 50 کهس بی سهر و شوینن

له ژیر سایه‌ی نازادیدا

پنم وایه، ترس و مردن ته‌واوکهری یه‌کنرن، ترس به‌شیکه له مردن. تا له گهل مندا‌له‌کانمدا یه‌کم نه‌گرت‌هوه، نیوه مردو بووم. برواناکم هیچ شتیک له دونیادا، تامی نازادی بدات. له رۆژانی خوشاردنه‌وه‌دا، وهرزه‌کانی سالم لی وون بوون بوون، مېشکم یه‌ک پارچه دهریایه‌کی ترس و دل‌ه‌راوکی بوو، چاوهروانیه‌کی سهخت بوو. خه‌ونه‌کانم دیداری جوانیی باوکی مندا‌لان و جگهر‌گۆشه‌کانم بوو، که ساتانی ترس، ههره‌شی له ژیانیان ده‌کرد، وه‌لام نه‌بوو. راپهرین به‌رگی رزگاری و بوژانه‌وه بوو بۆ هزاره‌ها دایکی و مکو من، که چهنده‌ها سال، چاوهرییی، شه‌که‌تی کردبووم. نای نه‌و رۆژه چهند خوش بوو، که مام سالح و چهند هاورییه‌کی خویان کرد به‌ژووردا، یه‌کمان گرت‌هوه، له نیگیان تیرم نه‌ده‌خوارد، ده‌توت تازه، زه‌ماوه‌ندی ده‌گیرم و مېرخاسی ئاواته‌کانم هاتوه و به‌رمو هیلانه‌ی خۆرم ده‌بات. دیسان خه‌می نه‌وانه‌ش که که‌سوکاریان نه‌فغال قوتی دابوون، شینیکی ناومختی ناو شایی راپهرین بوو.

شانازی و ئاواته‌کانم

من شانازی به‌وه ده‌که‌م، که توانیم مندا‌له‌کانم گه‌وره‌یکه‌م و پشتیوانی می‌ده‌که‌م بکه‌م، که خه‌باتی ده‌کرد بۆ هزاران. سالانیکی دور له یه‌کتر بچراین، به‌لام ئیستا ئاواتم هاتوه‌تی و لانه‌که‌م پۆشته و به‌رداخه، بی ترس ده‌خه‌وم و مندا‌له‌کانم ته‌یمانی نه‌وین و سوزیان بۆ دروست کردووم. نه‌مه‌ش وه‌لامیکه بۆ نه‌وانه‌ی که ده‌لین ژن زه‌عیفه‌یه و بی ده‌سه‌لاته. نه‌وه‌ی ژنان و کچانی کورد، له شۆرشه‌ی نه‌مجاره‌ کردیان، مه‌زنترین خه‌باته، له میژوی گه‌لی کوردماندا، پیوان ده‌بیت شانازیمان پیوه بکه‌ن.

نه‌و نینسانه‌ی که قومی بیابان وونی کردن

به‌جه‌سته له ولاتی سوید ده‌ژیم، که‌چی بیرم و مکو نه‌مامیکی ناسک و سه‌وز، بوومته نه‌لبومیک، فلیمی هزاره‌ها مرۆفی له خوگرتووه، وینه‌کانیان له سه‌ر ههرد و به‌ردی روحم ده‌بینم، ئیستاش، منیش و مکو که‌سوکاریان برینه‌کانم خونیان لی ده‌کی، که گۆریکی به‌کۆمه‌ل ده‌دۆزرت‌هوه.

تیناگه‌م چون ئینسان، وا به‌ئینسان ده‌کات؟ تیناگه‌م له و پارتییانه‌ی کوردستان، که کۆمه‌لێک پیاوکۆژ و نه‌فالجیان له خویان گرتووه، که تادوینی، له ههرده‌کانی گهرمیان، راوی ئینسانی کوردیان ده‌کرد؟ تیناگه‌م بۆ مافی ئیمه‌ی قوربانیانی نه‌فغال، هینده سووکه. دواوا ده‌که‌م باسی نه‌فغال، له بیرنه‌کری! بکریته دهرس و قوتاییانی کورد له قوتابخانه‌کان بیخوینن.

هیوادارم حکومه‌تیکه‌ی باش ده‌سه‌لات وهریگریت، نه‌فغال دووباره نه‌بیت‌هوه، باری گرانی قوربانیانی نه‌فغال سووک بکاته‌وه، ههرچه‌نده نه‌و رۆژانه ههرگیز له یاد ناچنه‌وه، هه‌ولبدات ئاسه‌واری نه‌فغال نه‌هینیت.